

въ Стара-Загора презъ 1875 г. Загърмѣло и топчето въ Дръновския манастиръ. Турцитѣ вече знаели, че покрай Филипъ Тотю и други селяни тайно се готвятъ. Старецътъ *Янко Танковъ* разказва: „Избранъ бѣ комитетъ да събира оржия и пари. Игуменътъ на манастира сѣщо участвуваше. Потурнакътъ *Дервишъ ага* отъ Ялово, въоръженъ отъ глава до петъ, се опитваше да наднича по домоветѣ на селянитѣ, обаче, скоро се прибра въ харема си. Българитѣ вече имаха голѣмъ куражъ“.

Още въ 1875 г. беятъ, що управлявалъ държавната гора, и живѣлъ до града, разпродавалъ тайно части отъ гората. Единъ килифарчанинъ купилъ отъ бея цѣлата гора покрай рѣката около Градището, но общината разбрала хитрината и развалила спекулативната сдѣлка. *Али бей* въ чифлика при воденицата раздавалъ безплатно на своитѣ бивши раи вакѣфскитѣ земи около чифлика. Избрани били за войводи *Иванъ Куришковъ*, *Иванъ П. Стояновъ* и *Димитъръ Цоневъ Балтата* да следятъ турцитѣ, що правятъ съ имотитѣ си. *Тодоръ Цоневъ* купилъ цѣлия чифликъ, обаче, наследниците на стопанитѣ, добили по-рано право на собственостъ, развалили незаконната продажба. Бейската воденица получилъ дѣдо *Вачо Крушковъ*.

Идва Освобождението въ 1878 г. и Килифарево се вижда свободно, безъ да плаща нищо за вакѣфскитѣ имоти, и така запазва безвъзмездно имотитѣ си.

Стопанско положение.

Килифарево било голѣмо село и се надѣвало да стане градъ. Първото преброяване презъ 1880 г. показало, че Килифарево има 2180 българи и 500 турци и цигани; презъ 1910 г. населението се повишило на 3151 българи и 312 турци и цигани; презъ 1934 г. — населението е 3166 българи и 50 — 60 кжщи турци и цигани. Презъ 1940 г. Килифарево по списъкъ показва население 3200 души, кжщи 850, домакинства 758, семейства 910.

Землището на селото днесъ възлиза на 26,761 декара, което ще рече, на едно семейство се падатъ членове 3'8, а декари, обработваеми и не, 29 дек. Общо горитѣ възлизатъ на 6,000 декара.

Бившиятъ кметъ *Златко Михайловъ* въ нѣколко статии въ вестникъ „Килифарски подемъ“ изнася добри проучвания и дава заключение, че селото днесъ, поради липса на достатъчно земя за обработване, не само не нараства, но намалява и стои подъ сръдната раждаемостъ въ България. Сѣщото важи за голѣмото изселване на слабоимотнитѣ.

Въ сѣщата година килифарци сж обработили за пшеница 4,460 декара, ечимикъ 793 дек., ръжъ 70 дек., лимецъ